

גיליון מס' 1742 * י"ח באייר תשס"א 11 במאי 2001

מתכון לבית מאושר

מצרכים:

- 2 כוסות הבנה
- 4 כוסות אהבה
- 3 כוסות שכחה
- 4 חתיכות אמונה
- 1 כוס ידידות
- 2 כפות תקווה
- 1 חבית צחוק

אופן ההכנה:

לערבב הבנה, אהבה ושמחה
להוסיף אמונה וללוש בחמימות.
טב לב וסבלנות לטבל בידידות ותקווה.
ולהוסיף צחוק לפי הצורך.
לבשל בקרני השמש
ולהגיש יום יום בשפע!!

העמוד הפותח

שבוע טוב ומצוין לכל קוראיו.

השבוע, מסיבה תמוהה, העלון ממש מצומצם!
איפה אתם???

ובכל זאת, תוכלו השבוע למצוא בעלון מכתב חשוב מאד מאם מודאגת לגבי אופן הנהיגה במכוניות בתוך שטח הקבוצה, מכתב תודה מהמועצה המקומית בחצור וכתבה שהסותרת שלה מדברת בעד עצמה ונכתבה על ידי שושנה ש' ושאלה א' לגבי תהליך השינוי - אפשר גם אחרת...
לסיום - בכדי להמתיק את השבת, (ובכדי להוסיף מעט נפח לעלון), ספור לכל המשפחה ותשבץ לכל מי שרוצה לשבור את הראש בפתירתו.

בשבוע הבא אנו מצפות למצוא את ת.ד. של 'דברי' "מפוצץ" בכתבות שלכם מכל הסוגים (בקורות, פרגונים, דעות וכו').

אגב, אם אתם מוסרים לנו כתבות מהעתונות (וזוה מבורך...), אנא דאגו שנדע מאיזה עתון נלקחה הכתבה.

שיהיה לכם שבוע מקסים ושבת מדהימה

שבת שלום - דליה בשם המערכת

ימי הולדת

13/5 ליבי ווינטרוב
ורדה ווינטרוב
נויה עדר (נכדה)

14/5 יניר קורנבליט
טל גולן (נכד)

15/5 גב' שושנה פלמה
דורון אורן
גלעד אגם
מאיה גולן (נינה)

16/5 יוני בן-חיים
הדס וויסבקר

17/5 גליה טוביס
רן כץ
נוגה ליפשיץ

18/5 מקס מדר
פיל גליק

19/5 עליזה דויל

ימי נישואין

17/5 בתיה ומאיר ריינס

פרורים מהשולחן

* ביום ג' הביאו זוהר וחן דבולט את בנם בכורם בברית אברהם.
ושמו בישראל: "יהב!" מזל טוב ובהצלחה להורים
הטריים ולכל שבט דבולט את רות.

* ציפור קטנה סיפרה לי שדניאלה רחמני קפצה לביקור חטוף בשבוע
שעבר, נקווה שהביקור הבא יהיה יותר ארוך ואולי נספיק לראות
אותה.

* ועוד מבקרים: רפי וענבל, אליסון, ארז ומשפחתה הגיעו לבקר את
המשפחה ולטקס גילוי המצבה המרגש של עפר ז"ל שנערך ביום ב'.

* ג'ק ורות גולן שבו מביקור משפחתי בצרפת ובאופן בלתי שגרתי החליטו לצאת עם אחותו של ג'ק לטיול בונציה וסביבתה (ג'ק הבטיח לספר לנו על הטיול באחד מהגיליונות הבאים של דברי).

* בוגרי כיתת י"ב, בין מתכונת לבגרות התחילו את המעבר לחדרי ה. בנים.

* בשעה טובה איציק בן דור יצא מההולנדים ועבר יחד עם תמי ותאי הקטנה לבית חדש (הבית של רינה ויואל כרם לשעבר).

* לנעורון נמצאה מדריכה חדשה - רוני וגנר, נאחל לה בהצלחה!

* פלג בן-דוד זכה במקום הראשון בתחרות ארצית לרכיבה על סוסים, שנערכה בגמלא - פלג, כל הכבוד!

* החבר'ה הצעירים התחילו לנקות את הברכה !!!

* במשתלת הערערים הפשילו שרולים ובמרק נעשו מס' שינויים, שיפורים ושיפוצים: את המשרד שיפצו ושיפרו, סביב המשתלה גיננו ובשעה טובה הגיעה מכונת שתילה!

* ע"פ בקשת הילדים, אנדי ב' פתח באופן נסיוני חוג רוגבי לילדים.

* מזל טוב לאסף ולכל משפחת סולומון המורחבת עם נישואיו של אסף לבח"ל - נעמה - בת קיבוץ עמיר.

* בסוף השבוע שעבר, התקיימה תחרות טריאתלון ארצית. ירדן ינטיס השתתף בתחרות ותור כדי הירידה מהאפניים, נפל. למרות הכאבים והדימום - המשיך בתחרות. כשהגיע הביתה והמשיך להתלונן על כאבים, נלקח למיון ושם התברר כי שבר את ידו. אז, קודם כל ירדן - כל הכבוד לך על ההתמדה. ושנית - למה??? מה???

סופ"ש מהנה לכולנו
מרב ושות'

העתק ממכתב זה ניתן אישית לכל אחד מהורי ילדי הגיל הרך, אני בחרתי לפרסם את המכתב גם על גבי העלון שלנו, משום שהפניה הזו היא לכל ציבור הנהגים פה. ואולי אין לך ילדים קטנים, אבל אולי יש לך אח/ות או נכד/ה וכד'...

אז חבר/ה, בן/ת משק, תושב/ת, בבקשה תקרא/י מכתב זה בעיון וקחי/ לתשומת לבך!

זהירות בדרכים

החלטתי לפנות לכל אחד מכם באופן אישי וישיר בכדי להפנות את תשומת לבכם לתופעה שמדאיגה מאוד רבים מאתנו.

משום מה הרבה מהורי ילדי הגיל הרך מרשים לעצמם לבחור לאילו מחוקי התנועה והקיבוץ הם בוחרים לצייט, וחלקם אף בוחרים להתעלם מכל החוקים לגמרי בהיכנסם בשערי הקיבוץ.

ובכן, ישנן סיבות הגיוניות וברורות מאוד לקביעת חוקים אלה, וזו לא הפעם הראשונה שמפנים

את תשומת הלב של כולנו לתופעה זו ולמרות הכל היא עדיין קיימת ואף מחריפה.
והרי מדובר פה בביטחון הילדים שלנו!!! וכולנו פה אנשים מבוגרים, נבונים ואחראים.

אז למה בדיוק אתם מחכים? שיקרה פה אסון!!!

בואו נצא מנקודת הנחה שלכל אחד יהיה הסבר משלו ואת הסיבה שלו
(ילדך חדש פה ואתה לא מכיר את החוקים / החוקים לא היו ברורים לך מספיק / או ששכחת / או
שפשוט לא אכפת לך).

אז הרשו לי לפרט לפניכם שוב את החוקים ולבקש מכם
מאוד, שמהיום והלאה תצייתו לכולם!
על מנת למנוע אי נעימויות ואסונות מיותרים.

1. ישנו שלט גדול וברור בכניסה (ליד הבית הסיעודי) שמורה שמהירות הנסיעה המירבית המותרת
הינה 20 קמ"ש ולא 40 או 60 קמ"ש.

2. את הגבשושיות בכביש עשו כדי שתאטו בכניסתכם לשטחי הקיבוץ ולא להפך!

3. ישנו מעבר חצייה מס' מטרים לפני החנייה,
אנא כבדו את הולכי הרגל בקיבוץ כמו שהייתם מכבדים אותם
בחוץ!

4. ישנם שני שלטים גדולים בחנייה המבקשים מכולם להחנות את רכביהם עם הפנים לכיוון
היציאה, מהסיבה הפשוטה שכבר שמענו על אסונות כשמכוניות יצאו ברוורס מחניה ולא ראו שיש
ילד קטן מאחורי הרכב (והסוף ידוע!).

5. כשאתם מחנים את רכבכם, בבקשה דומומו מנוע! ואל תשאירו אותו מנוע במרכז החניה ותרוצו
"שניה" להביא את הילד.
וזאת גם מהסיבה הפשוטה שכבר היו כאלה ששכחו להרים את בלם
היד וכד' והרכב התדרדר כשהיו ילדים בסביבתו.

6. את רכבכם תחנו במגרש החנייה המסודר בלבד!
ישנם מס' הורים המרשים לעצמם להחנות את רכבם איפה שבא
להם, אפילו כמעט בכניסה לגן.
העצלנות הזו מיותרת ולא יזיק לאף אחד מאתנו ללכת 20 מטר.
אנחנו לא מעונינים שכל אחד ייסע ברחבי הקיבוץ
(במיוחד בשעות אלה, כשהילדים בדרך לבתיהם מבתי הילדים).

לא! הפנייה הזו היא לא רק להורי הילדים היקרים, יש גם מבינינו שהקריאה הזו מופנית עליהם.
אז בסיום קריאת שורות אלה, תעשה/י חושבים, האם את/ה אחד מהם?
ואם כן, אז בבקשה תוכל/י לכבד אותנו ואת הבית שלנו בכך שתכבד/י את החוקים שלנו.

תודה

בתקווה לשיתוף פעולה,

אימא אחת דואגת!

מזל טוב

אסף ונעמה נישאו מזל טוב לשוש וריימונד ולכל המשפחה

אפשר גם אחרת - עובדה

מנוע אחד זועק, מנוע אחד חורק, השני משמיע קולות נאקה, והאניה ממשיכה להפליג כאילו כלום לא קרה. על מים שקטים.

לאחר שהגיע לאוזננו ש"השינוי" בבית-העמק נעשה באווירה טובה וחיובית, והלא בית-העמק כדור היה הדוגמה לקיבוץ שחי טוב עם השינוי. ואנחנו ניסינו להעתיק מהם את הדגם... יצאנו לחקור ושמענו את העובדות. מקוצר הזמן, העלינו רק שלוש נקודות (כואבות) בלבד והריהן לפניכם:

הנושא: שי לחא.
תשובה: בבית העמק עד החג האחרון, כל אחד קיבל את אותו השי לחא.

הנושא: "תסמונת המפעל" - הטבות שונות שניתנות לעובדים - האם יש דומה לזה בבית-העמק?
עם בכירים, עם סקטורים מסוימים כמו מפעל וכד'??
תשובה: לא קיים! יש משכורות, אין משיכת הטבות. אין בכלל השוואת תנאים בין חברים לשכירים. מכוניות של עובדי המפעל, עוברות לשימוש כלל הציבור בסוף כל יום עבודה.

הנושא: פנסיות.
תשובה: בבית-העמק, נכון להיום, כל הפנסיות של החברים נכנסות לקיבוץ. כל חבר בגיל הפנסיה מקבל את אותו סכום כסף, השווה לכל פנסיונר. גם אם נכנסת למשק פנסיה גבוהה יותר עבורו.

ובכן, הבאנו לפניכם, שלוש דוגמאות של איך מתנהלים החיים בבית-העמק, אחרי השינוי, - לעומת אצלינו.

שלוש הדוגמאות לעיל מדגישות את ההבדלים התהומיים בינינו לבין קיבוץ אחר, שעבר את התהליך, שכבר נמצא בשכר דיפרנציאלי מלא, ועדיין שמר על הגינות ורגישות כלפי כל חבר וחבר.

נשאלת השאלה, מה אנחנו כן למדנו מהם???

כמו כן, צא וראה, לאן הגענו אנחנו בדרך לאותה מטרה.
מלאים כעסים, תסכולים וחוסר אמון, במובילי התהליך.

נ.ב. במבט לאחור, אולי היו צריכים מובילי התהליך להיוועץ גם
במומחים ליישוק אירגוני, וליחסי אנוש!
ואז היו נפלים פחות "חללים" בדרך.
ונחתום בתקווה שהמשך התהליך, לקראת "רשת בטחון"
יובל בצורה מקצועית, הגונה, רגישה ומתחשבת יותר.

שבת שלום!

שאולה אלמן. ושושנה שרקי.

נזכור את יקירנו כ"א באייר תשכ"ד (1964) - מר מאיר פיליפס כ"א באייר תש"ן (1990) - גב' אסתר בלק

סיפור לילד ולמשפחה

זנב הזאב / סיפורים שמצחיקים אותי / שלמה אבס

יום אחד הלך הזאב ביער.
לפתע הופיע ביער ציד עם להקת כלבים גדולים, שהחלו לרדוף אחרי הזאב.
רדפו הכלבים ורדפו אחרי הזאב. ברח הזאב והנה, למזלו, ראה מאורה קטנה בהר. נדחק הזאב
במהירות ונדחק, עד שהצליח להכנס לתוך המאורה.
המאורה היתה כל כך קטנה, עד שבקושי הספיקה לזאב.
הכלבים הגדולים לא יכלו להכנס לתוכה והם נאלצו להשאר בחוץ.
שמח הזאב והתגאה מאוד על שהוא כל כך פיקח.
חשב הזאב: "מי מכל איברי גופי עזר לי להמלט מהכלבים ולהציל אותי?" מיד שאל בקול:
"רגליים, רגליים שלי, במה אתן עזרתן לי לברוח מן הכלבים?" "אנו, הרגליים, נשאנו אותך
במהירות, רצנו בשדות ודילגנו מעל הסלעים, עד שהבאנו אותך למאורה הזאת!" ענו הרגליים.
"נכון מאוד!" אמר הזאב, "אתן רגליים טובות!"
המשיר הזאב ושאל: "אזניים, אזניים שלי, מה אתן עשיתן כדי לעזור לי לברוח מן הכלבים?"
"אנחנו האזניים, שמענו את הכלבים מתקרבים," אמרו האזניים. "נכון מאוד!" אמר הזאב, "אתן
אזניים טובות!"
עתה שאל הזאב את עיניו: עיניים, עיניים שלי, ומה אתן עשיתן כדי לעזור לי לברוח מן
הכלבים?" "אנחנו, העיניים, הבטנו היטב עד שמצאנו את המאורה הזאת!" ענו העיניים. "נכון
מאוד!" ענה הזאב, "אתן עיניים טובות!"
היה הזאב מרצה ונשכב בנחת על גבו. לפתע הבחין בזנב שלו.
"הי, אתה זנב!" אמר הזאב, "מה אתה עשית כדי להציל אותי? אה! אתה לא עשית כלום! רק תלוי
לי מאחור כמו זנב ואני נאלץ לסחוב אותך לכל מקום. אתה זנב רע! צא מיד מן המאורה!"
והזאב דחק והוציא את זנבו מחוץ למאורה.

ראו הכלבים הגדולים את זנב הזאב, תפסו בו ומשכו אותו החוצה ביחד עם הזאב.
כך תפסו את הזאב הטיפש.

בשם אגודת אק"ם - אני רוצה להודות
מכל הלב לכל התורמים והתורמות.
נאסף סכום מכובד של 4432 ש"ח.
חברים/בנים נוספים שמעוניינים לתרום, מוזמנים להתקשר אלי.
תודה, תודה, תודה - **דורית**

"**Digi Divrei**" - Divrei, digital version

הצטרף לקהילת כפר הנשיא באינטרנט. כאן, המרחק אינו קובע אלא הלב !!

<http://www.kfar-hanassi.org.il>

"Rome did not create a great empire by having meetings; they did it by killing all those who opposed them." (makes you think, doesn't it?!)